

کرونا جنگ بیولوژیکی تمام عیار است!

ویروس کرونا جنگ بیولوژیکی تمام عیار بوده که هدف آن بیوتروریسم برنامه‌ریزی شده برای کاهش جمعیت و آسیب زدن به چرخه اقتصادی جهانی است.

به گزارش گروه دانشگاه ایسکانیوز، با شیوع ویروس کرونا ناخواسته وارد سبک جدیدی از زندگی شده‌ایم که در آن نامشخص بودن زمان پایان بحران بر وضعیت روحی و روانی افراد تأثیرهای خاصی گذاشته که ضرورت مدیریت فردی و اجتماعی ویژه‌ای را می‌طلبد.

در حال حاضر بشر با پدیده‌ای پیچیده و چند رشته‌ای به نام ویروس کرونا یا (کووید ۱۹) مواجه شده که یک بحران جهانی حاد ایجاد کرده و بیش از ۲۰۸ کشور جهان درگیر آن هستند. اپیدمی‌ای که از ووهان چین با سرعت بالا راهی جهان شد. مهمان شوم ناخوانده‌ای که بدون دعوت وارد فضای سرسبز، چهارفصل و ایران اسلامی شد و روال عادی زندگی مردمان این مرزوبوم را با بحران مواجه کرده است.

گمانه‌زنی‌های وجود دارد مبنی بر وجود بیوتروریسم قرن ۲۱ که می‌توان گفت با نظام برنامه‌ریزی شده خاص در جهت نیل به اهداف مشخص وارد چرخه انسانی شده و در حال حاضر تبدیل به یک بحران بشری و جهانی است. فارغ از بیوتروریستی بودن، کووید ۱۹ توانست کل جهان را تحت تأثیرات خودش در ابعاد مختلف زیستی، روانی، اجتماعی، اقتصادی، فرهنگی و حتی مدیریت قرار دهد.

ویروس کرونا طوری لرزه بر اندام جهان انداخته که نگاه‌ها به سمت و سوی جنگ بیولوژیکی تمام عیار خیره شده و هدف بیوتروریسم برنامه‌ریزی شده کاهش جمعیت و آسیب زدن به چرخه اقتصادی جهانی است.

آنچه وجود ویروس کرونا را بیشتر قابل توجه می‌کند وسواس و استرس افراد خاص است که شاید بنابر تنوع اطلاعات و پیچیدگی موضوع و مهم‌تر از همه نقطه نظرات افراد صاحب نظر در رسانه‌ها، برنامه‌های تلویزیونی، فضای مجازی و اینترنتی و ردوبدل کردن کلیپ‌هایی در فضای مجازی باشد که حاصل از یک تشویش خاطر و نگرانی و به هم ریختگی اعصاب و روان است. جای شک نیست و قطعاً یکی از اهداف طرح برنامه این بحران جهانی جنگ روانی بوده و هست.

هرچند نباید غافل شد که جنگ اقتصادی دو کشور متهم به تولید ویروس کرونا از یک سال پیش به اوج خود رسید تا جایی که در اوایل شیوع این ویروس، اقتصاد کشور چین دومین قدرت بزرگ اقتصادی به شدت آسیب دید و حتی به حالت فلجی کشید. از سوی دیگر ساخت ویروس (..) یا همان ایدز در آمریکا نگاه محققان و جامعه علم پزشکی و حتی علوم سیاسی و اجتماعی را به سمت و سوی این مولد منفی سوق می‌دهد.

یا نگاه دیگر که دولت آمریکا را از این قاعده مستثنا می‌داند، که شیوع سریع و آمار بالای مبتلایان و فوت‌شدگان در این کشور است؛ زیرا اگر دست‌ساز بودن ویروس کرونا توسط آمریکا بود فقط باید هم‌زمان واکسن یا داروی آن نیز ساخته می‌شد. سیاست حذف افراد ضعیف و ناتوان، معلولان جسمی و عقب‌ماندگان ذهنی از سال‌ها پیش از برنامه‌های سیاستمداران جهان پیشرفته بوده از جمله آمریکا، انگلیس، آلمان و کنترل نسل یهود در دهه ۱۹۴۰ توسط هیتلر بعد از جنگ جهانی دوم یکی از بارزترین جنایات است.

هر چه هست این ویروس منحوس ناخواسته ما را وارد یک سبک جدید از زندگی کرده است؛ طوری که می‌توانیم بگوییم زندگی کرونایی و می‌طلبد که تغییری کاملاً محسوس در زندگی به وجود بیاوریم.

این سبک و شیوه زندگی که در اواخر بهمن شروع شده است و شاید تا مدت‌ها تابع پروتکل‌های بهداشتی برای پیشگیری از این بیماری باشیم همواره در حال تغییر است. هرروز با یک سفارش جدید از کانال‌های مختلف مواجه می‌شویم و هر روز تجویز جدیدی برای درمان از فضای مجازی می‌خوانیم. اگر در گذشته ماندن در خانه به‌نوعی سخت به نظر می‌رسید اما در حال حاضر برای پیشگیری از شیوع بیماری چاره‌ای جز ماندن در خانه نیست.

پیامدهای شرایط کرونایی عبارت است از تعطیلی مشاغل سنتی بنا به‌ضرورت امر در جهت سلامتی افراد، از یک طرف و بروز مشکلات خانوادگی و ترس از ابتلا به کرونا و قرنطینه ماندن قشر محصل دانشجو در منزل و آشفتگی و اختلال زمان در تفریح و مطالعه است.

به‌علاوه تعطیلی مراکز سینمایی تئاتر و مراکز تفریحی و همچنین تعطیلی سمینارهای آموزشی همه و همه دست‌به‌دست هم دادند تا سکوت را به خانواده‌ها حاکم کنند. نامشخص بودن زمان خاتمه این ویروس مهلک که خود باعث استرس و ترس و افسردگی است نیز تلنگری است به ما انسان‌ها که اول باید توکل به خداوند بزرگ کرد.

استرس ناشی از کرونا را می‌توان به‌گونه‌ای مدیریت کرد. اضطراب یک واکنش طبیعی به شرایط سخت و تهدیدآمیز است و استرس مواجه‌شدن با این شرایط رعایت اصول زیر را ضروری می‌کند.

گاهی چالش‌ها و مشکلات حاد و نبود امکانات لازم در جهت مراقبت از مراکز سالمندان و معلولان و افراد آسیب‌پذیر جامعه خصوصاً افراد مسن به وجود می‌آید که غیرمترقبه طبیعی به نظر می‌رسد و باید در پی چاره باشیم.

آمیختن ساعت‌های کاری، استراحت و بر هم خوردن ساعت فیزیولوژی بدن یکی از پیامدهای جسمی شیوع این بیماری در جامعه است که باید با مدیریت زمان از آن پرهیز کنیم.

نبود بستر مناسب در تدوین برنامه‌های نرم‌افزاری، فضای مجازی جهت آموزش مجازی و نبود امکانات برای دانش‌آموزان مناطق محروم و عدم دسترسی اینترنتی و گوش‌های لمسی نظام آموزشی را مختل کرده است و باید برای آن چاره‌ای اندیشید.

جنگ روانی قابل‌کتمان نیست و شیوع بیماری‌های روانی و تشدید بیماران روانی با اختلالات بیماری‌های روانی و کرونا قابل‌تأمل است. وسواس، اضطراب، افسردگی، خودبیمارانگاری، بیکاری، کاهش تعاملات اجتماعی، بروز اختلافات خانوادگی و لجبازی کودکان و گاهی سالخورده‌گان دور از انتظار نیست. اما اگر به آیه ۴ سوره طارق بسنده کنیم، کفایت است که در هر مشکل باید روح بزرگی و صلابت در جامعه بدمد، همدوش و همراه نظام روزهای سخت و هجران و دوری از همدیگر را به امید وصال سپری کنیم و هر دم به امید روزهای زیبا بدون کرونا باشیم.

